

DE STER VAN NEDERLAND

15 FEBRUARI 1936

No. 4

41e JAARGANG

»Weest rein, gij die de vaten des Heeren draagt.« Leer en Verb. 38:42.

NAUVOO — DE SCHOONE STAD

Heiligen van de laatste bedeeeling, beziend met het vuur van het Herstelde Evangelie van Jezus Christus, hebben in enkele jaren moeras en woestijnen omgetooverd in de schitterende stad Nauvoo.....

Vrede, kalmte en tevredenheid heerschten overal — zekerlijk hadden de Heiligen thans blijvenden vrede gevonden en een vaste verblijfplaats, waar zij van de vruchten van hun arbeid konden genieten en van de zegeningen van een toegewijden Tempel tot den Almachtigen God. (Zie blz. 56).

SCHRIFTUURLIJKE BELOFTEN VOOR DE GEHOORZAMEN

door President Joseph Fielding Smith

(Uittreksel uit toespraak, gehouden tijdens de halfjaarlijksche conferentie te Salt Lake City, in October 1935).

Ik wil u enkele verzen voorlezen uit een zeer belangrijke openbaring, in 1831 aan de Kerk gegeven. Deze werd gegeven aan hen, die vergaderd waren in Zion, hiermede natuurlijk bedoeld Jackson County, Missouri. De Heere zeide tot hen :

„Ziet, zegt de Heere, gezegend zijn zij, die met een eenvoudig oog op Mijne heerlijkheid naar dit land, overeenkomstig Mijne geboden, gekomen zijn;

Want zij die leven, zullen de aarde beërven, en zij die sterven, zullen van al hunne werken rusten, en hunne werken zullen hen volgen, en zij zullen eene kroon in de woningen Mijns Vaders, die ik voor hen bereid heb, ontvangen;

Ja, gezegend zijn zij, wier voeten op het land Zion staan, die Mijne Evangelie gehoorzaamd hebben, want zij zullen tot hunne belooning ontvangen de goede

dingen der aarde, die zij met hare kracht zal voortbrengen;

En zij zullen eveneens met zegeningen van boven gezegend worden, ja, en met geboden, die niet weinige zullen zijn; en met openbaringen in hunnen tijd; zij die getrouw en ijverig voor Mij zullen zijn.

Daarom, ik geef hun een gebod, aldus zeggende: Gij zult den Heere uwen God liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw macht, verstand en sterkte; en gij zult Hem in den naam van Jezus Christus dienen.

Gij zult uwen naaste liefhebben als uzelf. Gij zult niet stelen, noch overspel bedrijven, noch dooden, noch eenig ding gelijk aan hetzelfde doen.

Gij zult den Heere uwen God in alle dingen danken.

Gij zult den Heere uwen God een offer in gerechtigheid offeren, zelfs dat van een gebroken hart en eenen verslagen geest.

En opdat gij uzelf meer onbevlekt van de wereld moogt houden, zoo zult gij op Mijnen heiligen dag naar het huis des gebeds gaan en uwe sacramenten opofferen;

Want voorwaar, dit is een dag voor u aangewezen, om van uwe werken te rusten, en uwe toewijding aan den Allerhoogste te betoonen;

Niettemin zullen uwe beloften in gerechtigheid op alle dagen en te allen tijde opgeofferd worden”.

Ik heb een groot gedeelte van deze openbaring gelezen. Ik vind ze zeer belangrijk, De Heere belooft hier dien menschen, die in Zion vergaderd waren — en ik geloof, dat de belofte heden voor ons net zoowel van kracht is, — dat, indien zij Zijn geboden willen onderhouden, Hij op hen de zegeningen des hemels en de zegeningen der aarde zou uitstorten.

De wereld verkeert in benauwdheid, Waarom? Tengevolge van zelfzucht, hebzucht en ongerechtigheid; omdat zij den God van dit land, die Jezus de Christus is, hebben verlaten. Wij zouden goede oogsten en overvloedige oogsten kunnen hebben, indien wij den Heere wilden dienen. Wij zouden in geen financieele moeilijkheden verkeeren, indien wij naar deze geboden zouden willen luisteren, want wij hebben het woord des Heeren er voor. Hij heeft de belofte gemaakt. Wij hebben de raadgeving in den wind geslagen.

Bovendien zegt Hij in deze openbaring, dat Hij ons niet weinig geboden zal geven. Ik ben niet bang voor de geboden des Heeren. En Hij zegt, dat Hij ons openbaringen zal geven in hunnen tijd. Ik ben niet bevreesd voor de openbaringen van Hem. Ik beef soms voor de openbaringen van menschen en geboden, welke van menschen komen, maar niet van den Heere. En toch onthoudt de Heere ons van openbaringen en geboden aangaande ons welzijn en onze zaligheid, omdat wij niet willen luisteren naar hetgeen ons reeds gegeven is.

De President van de Kerk stond, waar ik nu sta en heeft meer dan eens gepleit, om de wet van God met betrekking tot het Woord der Wijsheid te onderhouden en ondersteunen, en de menschen, die bescherming behoeven, te beschermen, doch wij hebben zijn raad veronachtzaamd. Dat was in de oogen van onzen Vader in den Hemel niet aangenaam en enkelen van ons moeten zich bekeeren; wij dienen tot den Heere terug te keeren en Hem op velerlei wijze getrouwer te dienen. Wij onderhouden Zijn geboden niet, zooals wij dat behooren te doen. Ik heb in gedachten, wat ik juist aangaande den Sabbatdag heb gelezen. Ons wordt geboden, op dezen dag zekere dingen te doen en geen andere en wij doen die dingen niet; wij doen juist hetgeen, waaromtrent ons wordt geboden, ons er van te onthouden.

Ik druk u op 't hart, mijn broeders en zusters, den Sabbatdag waar te nemen en heilig te houden. Dit is een der groote Tien Geboden, welke de Heere heeft gegeven en gaat niet van de idee uit, dat dit gebod een gedeelte van de wet van Mozes was, welke met Christus is teniet gedaan. De tien geboden waren ouder dan Mozes en zijn blijven bestaan, nadat Mozes was heengegaan. De Heere heeft deze geboden herhaald, Hij heeft ze vernieuwd en ons heden geboden, ze waar te nemen en ze heilig te houden en dit bepleit ik met u.

Op Zondag dienen wij aan geen balspelen mede te doen. Wij dienen niet naar publieke gemakelijkheden te gaan op Zondag, wij moeten op den Sabbatdag uit de bioscopen wegblijven. Het schijnt wel, dat wij heden op het gebied van sport niets kunnen doen, tenzij wij er ook den Sabbatdag bij betrekken. Wanneer wij willen gaan skiën, menschen willen vinden, die aan de Olympiade mededoen, schijnt het, dat wij dit op Zondag moeten doen.

Deze dingen zijn in de oogen des Heeren onbehaaglijk en ik spreek niet alleen voor de Laterdaagsche Heiligen, maar voor alle goede christenen. Indien zij in de woorden van Christus gelooven, in de woorden der Schriften, dan dienen zij, wat ik zeg, te ondersteunen en wanneer wij ons van de zegeningen, welke de Heere ons tot leiding heeft gegeven, afwenden, hebben wij geen aanspraak op Zijn zegeningen.

President Joseph F. Smith zeide :

„Het juist waarnemen van den Sabbatdag is de eenvoudige plicht van iederen Laterdaagschen Heilige — en dat sluit ook in zich de jonge mannen en vrouwen en jongens en meisjes. Het moge vreemd schijnen, dat het noodzakelijk is, dit zoo vaak verzekerde feit steeds weer te herhalen. Doch er schijnen enkele menschen te zijn en somtijds heele groepen, die dezen plicht veronachtzamen en daardoor steeds weer moeten worden vermaand.

Wat wordt er dan van ons op den Sabbatdag verlangd? De openbaringen van den Heere aan den profeet Joseph Smith over dit onderwerp, zijn zeer duidelijk en deze dienen ons te leiden, want zij zijn in volkomen harmonie met de leeringen van den Heiland. Hier zijn enkele der eenvoudige vereischten :

De Sabbatdag is voor u aangewezen, om van uw werken te rusten.

De Sabbatdag is voor u een speciale dag van aanbidding, bidden, en om u ijverig en vurig te toonen in uw godsdienstig geloof en uw plicht — uw toewijding aan den Allerhoogste te betoonen.

De Sabbatdag is een dag, waarop van u wordt verlangd, uw tijd en aandacht te wijden aan den dienst des Heeren, hetzij in de vergadering, thuis of waar u ook moge zijn — dat is de gedachte, welke u dient bezig te houden.....

De Heere is niet tevreden over het volk, dat deze dingen weet en ze niet doet.....

De menschen leggen geen vuur en ijver aan den dag in hun geloof en godsdienstplichten, wanneer zij Zondagsmorgens vroeg zich in auto's, in wagens, in clubs, naar de bergen haasten, naar de bioscopen, en met hun vrouwen en kinderen vrienden en vermakelijkheden bezoeken. Op deze manieren betoonen zij niet hun toewijding aan den Allerhoogste."

Er is nog veel meer materiaal, dat ik zou kunnen voorlezen, indien de tijd het toeliet. Wij kennen onzen plicht; wij weten, wat de Heere van ons verwacht. Hoe kunnen wij Zijn zegen verwachten en in harmonie en gemeenschap met Hem zijn, indien wij Zijn geboden niet nakomen, welke ons zijn gegeven als leiding en voor onze tijdelijke zoowel als geestelijke zaligheid?

Broeders en zusters, laat ons het Woord der Wijsheid onderhouden, laat ons den vastendag waarnemen, vasten en aan de Kerk als vastoffer betalen, wat wij anders zouden besteden, wanneer wij zouden eten. Laat ons op onze knieën tot onzen Vader bidden. Wij bidden niet voldoende. We besteden geen aandacht aan de geboden, waarop wij meer acht moesten slaan. Wij moeten ons bekeeren en ik smeed u, laat ons voortgaan in den geest van nederigheid en met den verslagen geest en het gebroken hart, waaromtrent de Heere in deze openbaring spreekt. Ik vraag het in den naam van Jezus Christus, Amen.

VOOR JONGE OGEN
Bladen uit mijn Dagboek
 door **President Wilford Woodruff**
HOOFDSTUK XVIII.

(Vervolg)

Wij sneden 31 personen van de Kerk af, die afvallig en vijandig waren geworden. Het lied „De Zending der Twaalven” werd gezongen, toen gingen wij naar de zuidoosthoek van de tempelgrond en legden met behulp van Oud. Alpheus Cutler, eerste werkman van het bouw-comité, overeenkomstig de openbaring de zuidoostelijke hoeksteen van de tempel.

Van de Twaalven waren tegenwoordig: Brigham Young, Heber C. Kimball, Orson Pratt, John E. Page en John Taylor, die Wilford Woodruff en G. A. Smith tot het apostelschap en als leden van het quorum der Twaalven verordineerden in de plaats van hen, die waren gevallen, zoals dit door openbaring was bekend gemaakt.

Darwin Chase en Norman Shearer, die juist uit de Richmond gevangenis waren vrijgelaten, werden tot het ambt van zeventiger verordineerd. De Twaalven zonden toen in de onderstaande volgorde een gebed op: Brigham Young, Heber C. Kimball, Orson Pratt, John E. Page, John Taylor, Wilford Woodruff en George A. Smith, waarna wij zongen „Adam-ondi-Ahman”.

De Twaalven namen daarna afscheid . . . Wij zeiden de kleine groep Heiligen, die op de tempelgrond waren te zamen gekomen, om de openbaring en geboden des Heren in vervulling te zien gaan, vaarwel en wendden ons van Far West en Missouri af op weg naar Illinois. Wij hadden de zending volbracht, zonder dat een hond ons aanblafte en ook maar iemand had gezegd: „Waarom doet u dat?”

Wij staken met de stoompont de Mississippi-rivier over, kwamen op 2 Mei te Quincy aan en hadden het genoeg, onze families weer in vrede en veiligheid terug te zien.

Er gebeurde tijdens onze reis iets, dat wel vermeldenswaard is. Toen wij op weg waren, om de openbaring te vervullen, waren Joseph de profeet en zijn metgezellen door de zegeningen des Heren van hun vijanden en uit de gevangenis bevrijd en zij passeerden ons. We waren niet ver van elkander verwijderd, doch geen van allen wist het. Zij waren op weg naar hun families in Illinois, terwijl wij naar Far West reisden, onze vijanden tegemoet. Zij kwamen bij hun familie en vrienden terug, voordat wij waren teruggekeerd.

De 3e Mei was een belangrijke dag voor mij, en ook voor de anderen. In gezelschap van vijf anderen van het quorum der Twaalven reed ik 6 K.M. buiten de stad naar den heer Cleveland, om broeder Joseph Smith en zijn familie te bezoeken.

Nogmaals had ik het aangenaam voorrecht, broeder Joseph de hand te drukken.

Twee jaar waren voorbijgegaan, sinds ik zijn gelaat had aanschouwd. Hij groette ons met groote vreugde, en eveneens Hyrum Smith en Lyman Wight, die allen te zamen uit hun gevangenschap waren ontsnapt. Zij hadden zes maanden in de gevangenis doorgebracht en driemaal de dood voor ogen gehad; toch was hun leven in de handen van God en Hij bevrijdde hen en zij waren nu weer bij hun vrouwen en kinderen en vrienden en buiten het bereik van het gepeupel. Joseph was openhartig, open en kameraadschappelijk en wij waren allen verheugd.

Niemand kan zich de vreugde-gevoelens indenken, welke bij zulk een ontmoeting opwellen dan zij, die ter wille van het evangelie moeilijkheden hebben doorstaan. Nadat we de dag te zamen hadden doorgebracht, keerden we 's avonds weer naar onze gezinnen terug.

De volgende dag, 4 Mei, kwamen we te Quincy in een conferentie bijeen, waarbij de profeet Joseph Smith presideerde tot grote vreugde van alle Heiligen.

Op Zondag, 5 Mei, sprak Joseph Smith de vergaderden toe, gevolgd door Sidney Rigdon en de Twaalven. De Geest des Heren was op ons uitgestort en wij hadden een heerlijke dag.

Op 6 Mei kwam ik met de zeventigers bijeen en wij verordeneerden 60 mannen in de quorums van ouderlingen en zeventigers. Broeder Joseph kwam met de Twaalven, bisschoppen en ouderlingen bijeen ten huize van bisschop Partridge; en daar was een aantal bij ons, die te Haun's Mill gewond werden. Onder hen bevond zich Isaac Laney, die in gezelschap van twintig anderen bij de molen was geweest, toen een grote gewapende bende op hen vuurde met geweren en andere wapens en zeventien der broederen neerschoot en vele anderen verwondde. Broeder Laney was gevlucht, doch zij schoten hem een lading lood na, welke zijn lichaam door en door ging. Hij liet mij elf kogelgaten in zijn lichaam zien. Er waren er zeven en twintig in zijn overhemd, zeven in zijn pantalon en zijn jas was letterlijk aan flarden. Een kogel ging de ene oksel in en kwam de andere uit.

Een andere ging er in zijn rug in en kwam er in zijn borst uit. Door elke heup, elk been en elke arm ging een kogel. Al deze schoten werden hem toegebracht, terwijl hij vluchtte voor levensbehoud en hoe vreemd het ook moge schijnen, was hij, ofschoon hij ook een zijner ribben had gebroken, in staat, aan zijn vijanden te ontkomen en zijn leven was gered. Wij kunnen deze bevrijding slechts toeschrijven aan de macht en genade van God.

President Brigham Young was ook bij dit aantal. Hij vluchtte eveneens en ofschoon de kogels hem als hagel om de oren vlogen, werd hij niet gewond. Hoe wonderlijk zijn de wegen des Heren! Voordat we naar Engeland op zending gingen, moesten we eerst onze families onderbrengen. Een plaats, Commerce getheet, later Nauvoo genoemd, was aangewezen als de plaats, waar ons volk zich zou gaan vestigen.

Ik verliet in gezelschap van broeder Brigham Young en onze gezinnen op 15 Mei Quincy en kwam op de 18e in Commerce aan. Na een onderhoud met Joseph staken wij bij Montrose, Iowa de rivier over. President Brigham Young en ikzelf met onze gezinnen hadden een kamer in gebruik, ongeveer 4 Meter in 't vierkant.

Ten laatste kreeg Brigham Young een andere kamer en trok daar met zijn gezin in. Toen kwamen Orson Pratt en gezin in dezelfde kamer met mij en familie. (Wordt vervolgd).

LESROOSTER DER HULPORGANISATIES VOOR MAART 1936

- Z.H.V. Eerste avond. — Theologie-lessen no. 6 en getuigenisvergadering.
Tweede avond. — Werk en Zaken.
Derde avond. — Leven en Letterkunde-les no. 6.
Vierde avond. — Maatschappelijk Welzijn-les no. 6.
- O.O.V. Eerste avond — *Leiderschap van Joseph Smith*, Hoofdstuk 1X.
Tweede avond. — Activiteitsles (Muziek) no. 3.
Derde avond. — *Leiderschap van Joseph Smith*, Hoofdstuk X.
Vierde avond. — Activiteitsles (Muziek) no. 4.

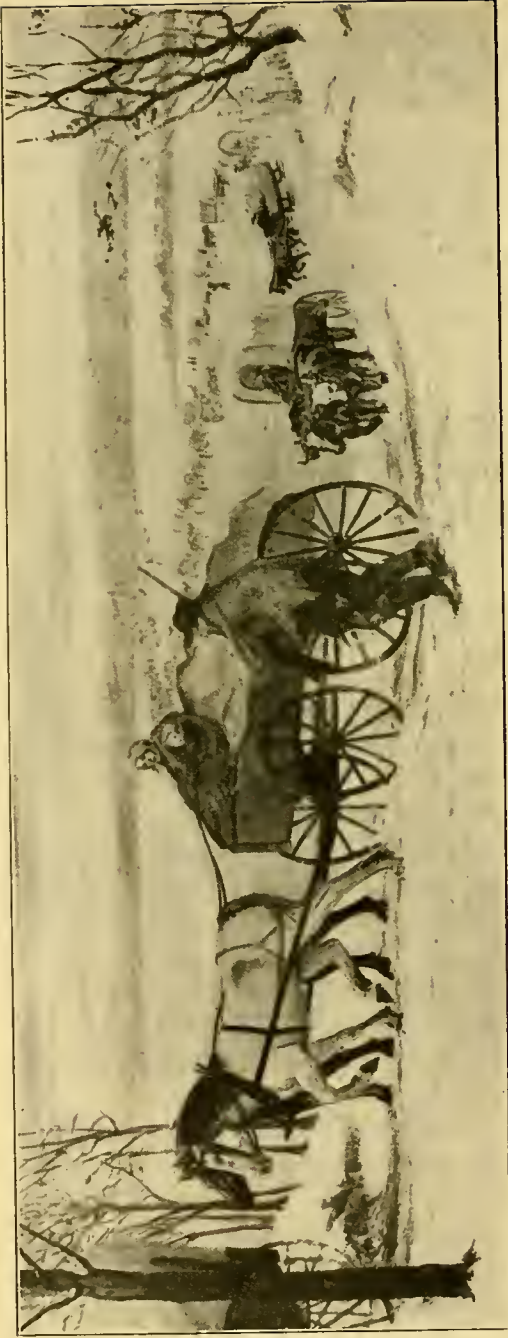
WIE KAN ONS HIERMEDE VAN DIENST ZIJN?

De redactie van DE STER heeft gegevens noodig aangaande vroegere gebeurtenissen in de Nederlandsche Zending, om bij de viering van het 75e jaar sinds de vestiging der Nederlandsche Zending te worden gebruikt. Een ieder, die foto's heeft van vroegere vergaderzalen, vroegere zendings- of districtsprezidenten of ander dergelijk belangrijk materiaal, wordt vriendelijk verzocht, dit aan zijn gemeentepresident mede te deelen, die ons hiervan in kennis zal stellen.

De adressen van vroegere vergaderplaatsen, of de namen van zendelingen, welke het eerst in een stad arbeidden, zullen gaarne worden ingewacht.

Elke foto, welke wij voor de door ons gewenschte doeleinden willen leenen, zal ongeschonden worden geretourneerd.

Vriendelijk verzoeken wij u, geen materiaal aan het Zendingkantoor in te zenden, alvorens wij hiertoe den wensch hebben te kennen gegeven.

Mormoonsche vluchtelingen vlieden van Nauvoo, Februari 1846

De machtige Mississippi-rivier — meer dan een kilometer breed — geheel dichtgevroren! In de bitterste kou, sneeuw- en hagelbuiën, met het gelaat naar de ondergaande winterzon gewend, verlieten deze stoutmoedige volgelingen van den laterdaagschen Profet hun huis en haard. Met geloof in God en den moed hunner overtuiging keerden zij de schitterende stad, welke zij hadden gebouwd, den rug toe en gingen in het hartje winter de onherbergzame wildernis in, om verlossing te zoeken van het gepeupel-geweld en het recht te verkrijgen, om hun God te dienen volgens het geopenbaarde Woord des Heeren. Welk een smart moet hun ziel hebben doorknaagd, toen zij een laatsten langen blik over de rivier wierpen op *hun Nauvoo* — de stad van *Joseph* — door den arbeid hunner handen en de macht van hun levend geloof uit moeras en woestienij opgetrokken. Boven de paleisachtige huizen verhief zich de statige spits van hun schoonen Tempel, nu voltooid, welken zij in de handen hunner vijanden moesten achterlaten. Doch diezelfde kracht tot volbrengen ging met hen — zij namen ze met zich mede — teneinde de vlakten en prairies en bergen te onderwerpen — en den „berg van het Huis des Heeren in de toppen der bergen” te vestigen. (Jesaja 2:2).

VAN DE REDACTIE

De uittocht der Heiligen uit Nauvoo

Precies negentig jaar geleden — 15 Februari 1846 — staken Brigham Young en een groote groep Heiligen de Mississippi-rivier over, als een gedeelte der voorhoede van den uittocht uit Nauvoo. De hevige vorst had de Mississippi doen bevriezen, tot dat het ijs zelfs de zwaar beladen wagens en sleden — of wat hen ten dienste stond — kon houden, terwijl zij moesten vluchten voor het geweld van het gepeupel, dat tegen hen samenspande. Zeven jaar daarvoor stonden midden in dat moerassige, ongezonde land slechts vijf houten en een steenen huis. Door den ijver en harden arbeid van de volgelingen van Joseph Smith was binnen weinige jaren een schoone stad van 20.000 inwoners gesticht. Ruime huizen, scholen, een universiteit en molens, waren er gebouwd, winkels waren er gevestigd en een statige tempel kroonde den top van den heuvel boven de schoone stad.

Toen het jaloersche en booze gepeupel schreeuwde om het bloed van den profeet, had hij gezegd dat zij, nadat zij hem hadden genomen, zich zouden werpen op een ieder, in wiens hart een getuigenis van de goddelijkheid van het groote laterdaagsche werk brandde. En nu beseften de heiligen de waarheid van deze woorden. Temidden van koude en zonder voldoende wagens om hun goederen te vervoeren, of kleeding of beschutting om zich tegen de stormen der vlakten te beschermen, verlieten zij al hun wereldsche goederen. Mooie huizen waren geruild voor een wagen of een span ossen — slechts een luttel gedeelte van de werkelijke waarde — doch opofferingen betekenden niets voor deze menschen, in wier hart het vuur der eeuwige waarheid en het persoonlijk getuigenis van de Herstelling van het Evangelie van Jezus Christus brandden.

Zich westwaarts beegend, kwamen de kleine groepen vluchtelingen te Sugar Creek, Iowa, samen om zich te organiseeren en voor te bereiden voor den tocht naar het groote onbekende westen. Den eersten nacht tijdens hun kampeeren te Sugar Creek werden negen kinderen geboren.

Eliza R. Snow beschrijft de zich in deze moeilijke dagen afspelende tooneelen als volgt :

„De moeders schonken hun kinderen het leven onder alle mogelijke denkbare omstandigheden, behalve die, waaraan zij waren gewoon geweest; enkelen in tenten, anderen in wagens — in regenbui en

sneeuwstormen. Ik hoorde van een geboorte, welke plaatsvond onder de ruwe beschutting van een hut, waarvan de zijwanden waren gevormd van dekens, aan in den grond geslagen palen vastgemaakt, met een dak van schors, waar het water doorheen droop. Vriendelijke zusters hielden er borden onder, om het water op te vangen, en zoodoende de nieuwe wereldburger en zijn moeder een stortbad te besparen. Door geloof in den Grooten Heerscher ondervond niemand hiervan nadeelige gevolgen."

Dit was het prachtige geloof van deze pionier-„Mormonen", die ons de schoone gave van het Herstelde Evangelie hebben nagelaten, door al hun opofferingen, moed en ijver voor ons bewaard.

Sinds deze verdrevenen hun tocht over het ijs ondernamen en de eenzame wildernis introkken, zijn negentig jaar verlopen. De geest van geloof en opoffering, welke hen in Kirtland, Missouri en Nauvoo kenmerkte, heeft hen in staat gesteld de Salt Lake Vallei te bereiken, waar zij zich voornamen, een machtig koninkrijk voor hun God op te richten en „de wildernis te doen bloeien als een roos". Elke slag, bedoeld om hen uit te roeien, droeg er slechts toe bij, hen tot grootere daden aan te zetten. Kan het niet zijn, dat onze tegenspoeden verkapte zegeningen zijn? Laat ons in dagen van tegenslag denken aan het geloof van deze verdrevenen, die alles ter wille van hun getuigenis verlieten, opdat het Koninkrijk van God mocht behouden blijven om voort te rollen en de geheele aarde te vervullen en den dag der komst van het Koninkrijk der Hemelen te verhaasten.

PRIESTERSCHAPSLESSEN VOOR MAART 1936

Eerste avond. Gebed, enz. Hoofdstuk XXI „De Proef van Afdeling 67". *Herstelling van het Evangelie*, blz. 121-125.

Tweede avond. Gebed, enz. Twee toespraken over:

1. Waarom wij met de leden, bij wie wij op huisbezoek gaan, familiegebeden moeten opzenden.
2. Wat wij leeren uit het inwijdingsgebed, in den Kirtland-tempel opgezonden. (*Leer en Verbonden*, Afd. 109).

Derde avond. Gebed, enz. Hoofdstuk XXII „De Getuigenis van het Martelaarschap", *Herstelling van het Evangelie*, blz. 125-130.

Vierde avond. Gebed, enz. Huisbezoekrapport en behandeling van het huisbezoekonderwerp voor April 1936.

ZENDINGSNIEUWS

Inzegening

Op Zondag, 2 Februari j.l., werd het zontje van broeder en zuster Roelof en Kristina Hekking-van Komen der Rotterdamsche gemeente door President T. Edgar Lyon ingezegend en den naam gegeven van Adrianus Cornelis Hekking.

Ontspanningsavonden

Op Woensdagavond 29 Januari j.l., werden door de O.O.V. van de Haarlemsche en Rotterdamsche gemeenten in hun vergaderzalen succesvolle ontspanningsavonden gehouden.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)
Voor 3en en 4en Zondag in Februari.

HOOFDSTUK XVII

De Bergrede

Op zekeren keer, tamelijk kort voor of na de verordineering der Twaalven, gaf Jezus een merkwaardige toespraak, welke in verband met de plaats, waar ze werd gegeven, als de Bergrede bekend is geworden. Mattheus geeft een uitgebreid verslag, hetwelk drie hoofdstukken van het eerste Evangelie beslaat: Lukas geeft een korter overzicht¹⁾. Bijkomstige verschillen tusschen de twee verslagen zijn van ondergeschikt belang;²⁾ het is de rede zelf, waaraan wij zeer nuttig onze aandacht mogen wijden. Lukas lascht in verschillende passages van zijn geschriften vele der waardevolle voorschriften in, welke als gedeelten der rede zijn gegeven, en door Mattheus als een opeenvolgende toespraak in het Evangelie geschreven. Bij onze huidige studie zullen wij ons hoofdzakelijk door Mattheus' verslag laten leiden. Enkele gedeelten van deze veel omvattende toespraak waren uitdrukkelijk tot de discipelen gericht, die tot het apostelschap waren geroepen of zouden geroepen worden en van wie dientengevolge werd verlangd, om al hun wereldsche belangen op te geven voor de werken der bediening; andere gedeelten waren en zijn van algemeene toepassing. Jezus had de berghelling beklommen, wellicht om aan de menigte, die in of nabij de steden om Hem heen dromde, te ontkomen.³⁾

De discipelen schaarden zich om Hem heen, en daar zette Hij zich neder en onderwees hen.⁴⁾

De Zaligsprekingen⁵⁾

De eerste zinnen zijn rijk aan zegeningen en het eerste gedeelte van de toespraak gewijd aan een uitlegging, van wat ware gelukzaligheid omvat; bovendien werd de les door speciale toepassing eenvoudig en ondubbelzinnig gemaakt, daar een elk der gezegenden werd verzekerd van een belooning: het zich verheugen in toestanden, welke een tegenstelling waren met die, waaronder men had geleden. De zegeningen, welke bij deze gelegenheid door den Heere werden genoemd, zijn in de litteratuur van later tijd aangeduid als de Zaligsprekingen. De armen van geest zullen worden rijk gemaakt als de rechtmatige erfgenamen

¹⁾ Matth. hoofdstuk 5, 6, 7; Luk. 6: 20-49. Zie eveneens den tekst van de Bergrede door Jezus Christus na Zijn opstanding aan de Nephieten op het westelijk vasteland gegeven; B. v. M. 3 Nephi, hoofdst. 12, 13, 14.

²⁾ Aanteekening 1.

³⁾ Matth. 4: 23-25; lees deze verzen in verband met 5: 1; zie eveneens Luk. 6: 17-19.

⁴⁾ Aanteekening 1.

⁵⁾ Matth. 5: 3-12; vergelijk Luk. 6: 20-26; en B. v. M. 3 Nephi 12: 1-12.

van het koninkrijk der hemelen; hij die treurt, zal vertroost worden, want hij zal het goddelijk doeleinde in zijn verdriet zien en zal zich weder kunnen vereenigen met de geliefden, van wie hij beroofd werd; de zachtmoedigen, die eerder lijdten door afpersing en berooving, dan goedsmoeds hun ziel in de waagschaal stellen, zullen het aardrijk beërven; zij, die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, zullen door rijken overvloed gevoed worden; zij, die barmhartig zijn, zullen met barmhartigheid beoordeeld worden; de reinen van hart zullen in de tegenwoordigheid van God worden toegelaten; de vreedzamen, die zichzelf en hun medemenschen van tweedracht trachten te vrijwaren, zullen onder de kinderen van God worden gerekend; zij, die terwille van gerechtigheid vervolging verduren, zullen de rijkdommen van het eeuwige koninkrijk beërven. De Heere sprak rechtstreeks tot de discipeien, zeggende: „Zalig zijt gij, als de menschen u smaden en vervolgen en liegende alle kwaad tegen u spreken om Mijnentwil; verblijdt en verheugt u; want uw loon is groot in de hemelen; want alzoo hebben zij vervolgd de profeten, die voor u geweest zijn.¹⁾

Het is duidelijk, dat de genoemde zegeningen en het daaraan verbonden geluk slechts aan de andere zijde van het graf in hun volheid beseft worden, ofschoon de vreugde, als gevolg van de overtuiging van een oprecht leven, zelfs in deze wereld ten volle wordt beantwoord. Een belangrijk beginsel in deze schitterende verklaring van den waarlijk gezegenden toestand is het daaronder begrepen onderscheid tusschen plezier en geluk.²⁾

Louter plezier is op zijn mooist slechts voorbijgaand; geluk is blijvend, want in het gedenken daarvan is vernieuwde vreugde. Het allerhoogste geluk is geen aardsch bezit; de beloofde „volheid van vreugde” komt na den dood en de opstanding.³⁾ Terwijl de mensch in dit sterfelijk bestaan verblijft, heeft hij enkele dingen der wereld noodig; hij moet voedsel hebben en kleeding en beschutting; en behalve deze eenvoudige noodzakelijkheden mag hij rechtmatig verlangen naar de gemakken van onderwijs, de bijkomstigheden van een vorderende beschaving en de dingen, welke strekken tot veredeling en beschaving; toch zijn dit alles slechts hulpmiddelen tot succes, niet het te bereiken doeleinde, waarvoor de menschen sterfelijk werd gemaakt.

De Zaligsprekingen zijn gericht op de plichten van het sterfelijk leven als een voorbereiding voor een grooter toekomstig bestaan. In het koninkrijk der hemelen, hetwelk tweemaal in dit gedeelte van des Heeren toespraak wordt genoemd, zijn ware rijkdommen en onfeilbaar geluk te vinden. Het koninkrijk der hemelen was de al-omvattende tekst van deze wondervolle toespraak; het middel

¹⁾ Matth. 5:11, 12; vergelijk Luk. 6:26; B. v. M. 3 Nephi 12:11, 12.

²⁾ Aanteekening 2.

³⁾ *Leer en Verbonden* Afd. 93:33.

tot bereiking van het koninkrijk en de heerlijkheden van het eeuwig burgerschap daarin vormen de hoofdpunten van de verhandeling.

Waardigheid en verantwoording in de bediening ¹⁾

De Meester ging vervolgens voort, zich in het bijzonder te wenden tot hen, op wie de verantwoordelijkheid van de bediening als Zijn aangestelde vertegenwoordigers zou rusten en hun instructies te geven. „Gij zijt het zout der aarde”, zeide Hij. Zout is het groote bederfwerend middel; sinds zeer oude tijden was het practisch als zoodanig gebruikt. Onder de Mozaische wet ²⁾ was het voorgeschreven, dat zout voor iedere vleeschsoort zou worden gebruikt. Lang voor den tijd van Christus werd het gebruik van zout beschouwd als een symbool van getrouwheid, gastvrijheid en verbond. ³⁾

Om werkelijk van nut te zijn, moet zout zuiver zijn; om een bederfwerende waarde als zout te hebben, moet het werkelijk zout zijn en niet het product van een chemische verandering of van aardsche bijmenging, waardoor de zoutachtigheid of „smaak” verloren zou gaan ⁴⁾ en als waardeloos goed slechts geschikt is om te worden weggeworpen. Tegen zulk een verandering van geloof, tegen zulk een menging met de drogredenen, zoogenaamde philosophieën en ketterijen der tijden, werden de discipelen speciaal gewaarschuwd.

Toen, van voorbeeld veranderend, vergeleek Jezus hen met het licht der wereld, en legde hun den plicht op, hun licht den menschen voor te houden, juist zoo verheven als een stad, op een heuvel gebouwd, vanuit alle richtingen kan worden gezien, een stad, welke niet verborgen kan worden. Van welk nut zou een brandende kaars zijn, wanneer onder een ton of een doos verborgen? „Laat uw licht alzoo schijnen voor de menschen”, zeide Hij, „dat zij uwe goede werken mogen zien en uwen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken”.

Aanteekeningen

1. Tijd en plaats van de Bergrede. Mattheus maakt omtrent de toespraak vroeg melding, en plaatst ze zelfs vóór het verslag van zijn eigen oproep vanuit het douanehuis — welke oproep zekerlijk het verordineeren der Twaalven als een groep voorafging — en vóór zijn verslag aangaande de vele gezegden en handelingen des Heeren, welke alreeds zijn besproken. Lukas' gedeeltelijke weergave van de rede volgt op zijn verslag aangaande het verordineeren der apostelen. Mattheus zegt ons, dat Jezus den berg was opgegaan en dat Hij zat, terwijl Hij sprak; Lukas' verslag maakt de gevolgtrekking, dat Jezus en de Twaalven eerst van de berghellingen afdaalden naar een vlakte, waar de menigte

¹⁾ Matth. 5: 13-20; vergelijk Luk. 14: 34-35; B. v. M. 3 Nephi 12: 13-20.

²⁾ Lev. 2: 13; vergelijk Ezra 6: 9; Ezech. 43: 24.

³⁾ Let op de uitdrukking „zout des verbonds”, aanduidend het verbond tusschen Jehova en Israëel, Lev. 2: 13; Num. 18: 19; vergelijk 2 Kron. 13: 5.

⁴⁾ Aanteekening 3.

hen tegemoet ging en dat Jezus staande tot hen sprak. Critici, welke graag op kleinigheden ingaan en daarbij dikwijls de voornamere feiten veronachtzamen, hebben getracht, veel van deze oogenschijnlijke afwijkingen te maken. Is het niet waarschijnlijk, dat Jezus uitvoerig sprak op de berghelling tot de toen aanwezige discipelen, en uit wie Hij de Twaalven gekozen had en dat Hij, nadat Hij Zijn toespraak tot hen had geëindigd, met hen naar de vlakte afdaalde, waar de menigte was te zamen gekomen en dat Hij tot hen gedeelten van hetgeen Hij reeds gesproken had, herhaalde? De betrekkelijke volledigheid van Mattheus' verslag kan gevolg zijn van het feit, dat hij als een der Twaalven, bij de eerste en meer uitgebreide toespraak, tegenwoordig was.

2. **Plezier tegenover Geluk.** „Het heden is een eeuw van plezierzoeken, en de menschen verliezen hun gezonde opvatting in het dwaze jagen naar sensaties, welke slechts opwinden en teleurstellen. In dezen tijd van nabootsingen, vervalschingen en lage navolgingen heeft de duivel het drukker dan hij ooit gehad heeft in den loop der menschelijke geschiedenis, in het vervaardigen van plezier, beide oud en nieuw; en dit biedt hij te koop aan in den aantrekkelijksten vorm, valschelijk gemerkt met *Geluk*. In deze zielverwoestende kunst vindt hij zijn weerga niet; hij heeft eeuwen van ondervinding en oefening doorgemaakt, en door zijn handigheid beheerscht hij de markt. Hij heeft de handelstrucs geleerd en weet heel goed, hoe het oog te boeien en het verlangen van zijn klanten gaande te maken. Hij pakt zijn waren in hel-gekleurd materiaal, dichtgebonden met schitterend koord en franjes; en de menigte verdringt zich om zijn toonbank met koopjes, verduwt en verdringt elkaar in hun razernij tot koopen.

Volg een der koopers, terwijl hij daar weggaat, schik hebbend in zijn opzichtig pakje, en sla hem gade, wanneer hij het openmaakt. Wat vindt hij binnen de verfraaide verpakking? Hij heeft geurig geluk verwacht, doch pakt slechts een minderwaardig soort plezier uit, waarvan de stank walgelijk is.

Geluk omvat alles, wat werkelijk te begeeren is en van werkelijke waarde in genoeg en nog veel meer. Geluk is echt goud, plezier slechts verguld koper, hetwelk in de hand leelijk wordt en spoedig verandert in giftig kopergroen. Geluk is als de echte diamant, welke, ruw of geslepen, met zijn eigen onnavolgbare pracht schittert; plezier is als de vale imitatie, welke slechts schittert, wanneer kunstmatig verfraaid. Geluk is als de robijn, rood als het bloed van het hart, hard en blijvend; plezier als gekleurd glas, zacht, broos, en slechts van vergankelijke schoonheid.

Geluk is waar voedsel, gezond, voedzaam en zoet; het bouwt het lichaam op en verwekt energie tot werk, lichamenlijk, verstandelijk en geestelijk; plezier is slechts een bedriegelijk opwekkend middel hetwelk, zooals geestrijke dranken, iemand doet denken, dat hij sterk is, wanneer in werkelijkheid verzwakt; hem doet denken, dat hij gezond is, terwijl hij in werkelijkheid doodelijk ziek is.

Geluk laat geen naren nasmaak na, het heeft geen terneerdrukkende reactie ten gevolge; het vraagt niet naar bekeering, geeft geen spijt, laat geen berouw na; plezier maakt te dikwijls bekeering noodzakelijk, diep berouw, en lijden; en wanneer tot het uiterste gedreven, veroorzaakt het ontarding en verwoesting.

Waar geluk kan men steeds weer in gedachten doorleven, immer weer met een vernieuwing van het oorspronkelijke goede; een oogenblik van onheilig plezier kan een angel nalaten, welke als een doorn in het vleesch, een eeuwigdurende bron van kwelling is.

Geluk is niet verwant aan lichtzinnigheid, noch is het één met luchtige vroolijkheid. Het komt voort uit de diepere bronnen der ziel, en gaat niet zelden gepaard met tranen. Bent u nimmer zoo gelukkig geweest, dat u moest schreien? Ik wel." Uit een artikel van den schrijver, *Improvement Era*, deel 17, no. 2, blz. 172, 173.

3. **Zout der aarde.** Dummelow's *Commentary* zegt aangaande Matth. 5:13: „Het zout in Palestina, hetwelk in onzuiveren toestand werd verzameld, ondergaat dikwijls een chemische verandering, waardoor de smaak verloren gaat, terwijl het er eender blijft uitzien.” Wellicht kan een redelijke uitlegging van de uitdrukking „indien het zout smakeloos wordt” gevonden worden in het feit, dat zout, vermengd met onoplosbare onzuiverheden, door vocht kan worden opgelost, waardoor het onoplosbare overschot slechts weinig zoutachtig was. De les van des Heeren voorbeeld is, dat bedorven zout als bederfwerend middel niets waard is. De overeenkomende passage in de rede, welke Jezus tot de Nephieten hield na Zijn opstanding, luidt: „Voorwaar, voorwaar, zeg ik u, ik heb u verkoren het zout der aarde te zijn; maar indien het zout smakeloos wordt, waarmede zal de aarde dan gezouten worden? Het zout zal voortaan nergens goed voor zijn, dan om weggeworpen te worden en onder de voeten der menschen vertreden te worden.” (3 Nephi 12:13). (Wordt vervolgd).

KERKNIEUWS

Weduwe van wijlen President Smith overleden

Zuster Juliana Lambson Smith, weduwe van wijlen President Joseph F. Smith, is kortgeleden te Salt Lake City overleden in den ouderdom van 86 jaar. Zij werd op 18 Juni 1849 te Salt Lake City geboren en was de moeder van elf kinderen. 30 jaar lang (1889—1919) was zij lid van het Algemeen Hoofdbestuur der Z.H.V.

Een Amerikaansch Indiaan 104 jaar oud

Grouse Creek Jack van Fort Hall, Idaho, is een volbloed Shoshone-Indiaan. Hij was nog een knaap, toen Brigham Young de Mormoonsche Pioniers in de Salt Lake Vallei leidde en hij herinnert zich nog, vergaderingen te hebben bijgewoond in het oude Priëel op het tempelplein, voor de tempel of tabernakel er stonden. Hij werkte als arbeider aan den Logan-tempel en toen deze voltooid was (17 Mei 1884), werden hij en zijn vrouw gedoopt. Hij schrijft zijn hoogen ouderdom toe aan het onderhouden van het Woord der Wijsheid — onthouding van het gebruik van thee, koffie, tabak en alcohol en matigheid in alle dingen. Hij hakt nog zijn eigen brandhout, rijdt paard en geniet nog van jagen.

CONFERENTIE-AANKONDIGING

De voorjaarsconferentie van het Amsterdamsche district zal worden gehouden in de vergaderzaal Weteringschans 101, Amsterdam (C.), op Zaterdag en Zondag, 15 en 16 Februari a.s. De vergaderingen zijn als volgt:

ZATERDAGAVOND 8 UUR. — Lezing met gekleurde lichtbeelden over de natuurschoonheden in Utah en de Rotsgebergten.

ZONDAG. — Bijeenkomsten om 10 uur v.m., 3 en 7 uur n.m. Alle vergaderingen zijn voor een ieder leerszaam! — Zegt het voort!

ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR MAART 1936

AVONDMAALSVERS

Vernieuwen wij in dezen stond,
 't Verbond met onzen Heer.
 Opdat wij, beter dan voorheen,
 Hier leven, Hem ter eer.

2½ MINUUT TOESPRAAKJES

- 1 Maart. „Dit is de plaats”.
 Brigham Young en James Bridger ontmoeten elkaar.
 Kerkgeschiedenis.
- 8 Maart. De Nephieten door pestilentie en hongersnood geslagen.
 Christus onderwijst de Nephieten.
 Boek van Mormon.
- 15 Maart. De toepassing van het Evangelie op het leven.
 Het voorspel van het aardsch bestaan.
 Evangelie Boodschap.
- 22 Maart. Jozef brengt Maria en het Kindje Jezus naar Egypte.
 Jezus bezoekt den Tempel te Jeruzalem.
 Nieuwe Testament.
- 29 Maart. Eerste reiniging van den Tempel (Zie *De Ster* van
 1 Aug. 1935).
 Eerste reiniging van den Tempel (Vervolg) Zie *De Ster*
 van 15 Aug. 1935).
 Evangelieleerklas.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING

(Mattheüs 7 : 21).

„Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere! Heere!, zal ingaan
 in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijs
 Vaders, die in de hemelen is.”

ZANGOEFENING

„Heb ik heden iets goeds in de wereld gedaan” . . . dit lied zal de
 maand Maart worden ingestudeerd. Er wordt van alle gemeenten ver-
 wacht, dat het zoowel voor de zangoefening als in het vervolg voor de
 openings- en sluitingsoefeningen zal worden gebruikt. Het aantal in
 uw bezit zijnde exemplaren is toereikend.

Sterling K. Hixson, Opziener.

INHOUD

Nauvoo — de schoone stad	49		Van de redactie:	
Schriftuurlijke beloften voor de gehoorzamen	50		De uittocht der Heiligen uit Nauvoo	57
Voor Jonge Ogen	53		Priesterschapslessen voor Maart	58
Lesrooster Hulporganisaties	55		Zendingsnieuws	58
Wie kan ons hiermede van dienst zijn?	55		Jezus de Christus	59
Mormoonsche vluchtelingen vlieden van Nauvoo	56		Kerknieuws	63
			Conferentieaankondiging	63
			Zondagsschoolwerk voor Maart	64